

19. februar 2006

Minister Lars Barfoed
Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender
Stormgade 2-6
1470 København K

Danmarks Fjerkræavlforening for Raceavl tillader sig på vegne af 4.256 medlemmer i foreningen som holder racefjerkræ som hobby sammen med utallige andre i dette land, som har fjerkræ som hobby at henvende os på grund af den fremherskende opfattelse i erhvervskredse og på grund af den tiltagende hetz også blandt forskellige embedsmænd/kvinder i forskellige styrelser under dit ressource imod "det at holde fjerkræ" som hobby.

Vi ser det tydeligt i forskellige udtalelser fra embedsmænd i den aktuelle situation med frygt og hykleriet med fugleinfluenza, men vi har også truffet det i andre sammenhænge. Vi skal også huske på at fugleinfluenza "kun" er en sygdom for nogle fugle – ikke alt hvad der har fjer på. At sygdommen så kan være frygtelig nok i sig selv, skal vi ikke benægte, men man behøver ikke gå i selvsving.

Lad mig sige det en gang for alle. Racefjerkræ og hobbyfjerkræ under ordnede forhold kan aldrig og vil aldrig blive en trussel mod folkesundheden eller imod erhvervsfjerkræ under nogen omstændighed.

Vi er ikke og vil aldrig blive en smitterisiko for erhvervet, hvis man holder erhvervsmæssigt fjerkræ under de forhold, som er regelsat for erhvervsfjerkræ.

Det er først når man erhvervsmæssigt åbner bagdøren, at risikoen opstår, når erhvervsbesætninger selv søger kontakt med hobbyfjerkræet.

Racefjerkræopdrættere og hobbyhønselere holder deres dyr under ordnede forhold, følger de til enhver tid offentliggjorte bekendtgørelser og forsøger efter bedste evne at leve op til de stillede krav. Blot kunne vi ønske os, at vi som forening og som enkeltpersoner mødte lidt mere forståelse for vore hobby – det er trods alt os, der forsøger at bevare blot en lille smule dyrevelfærd i vores opdræt, forsøger at bevare en lille smule af de mange genreserver der ligger i racefjerkræ.

Vi glemmer ikke, hvorfra vore racer kommer, vi glemmer ikke racernes fortid som "industri-racer" med hvert deres formål. Det er, som om man blandt erhvervsfjerkræ helt har glemt, hvorfra tingene stammer og hvorfra tingene igen skal genopstå efter evt. kaos. Man tænker kun på penge og økonomi.

I den aktuelle situation med selvsvinget blandt embedsmænd/kvinder skal vi anmode om og kraftigt henstille, at der bliver lavet en handlingsplan for fjerkræ, som også muliggør bevarelse af disse ressourcer.

Det kan ikke være rigtigt, at man uden skelen til evt. sygdom eller smitte nedslagter sunde hobbydyr for slet ikke at tale af racefjerkræ.

Det kan ikke være rigtigt, at vi skal have en gentagelse som af BSE-nedslagtingen blandt kvæg.

Det må være muligt, at vi også i Danmark kan opstille en bevaringspolitik, som man har gjort i mange andre EU lande – det må være muligt, at vi for en gangs skyld viser vores duksevirk på EU-planen ved at være foregangsmænd og vise, at vi kan styre en udvikling inden den kommer på overdrevet og i selvsving.

Der skal ikke herske tvivl om, at også Danmarks Fjerkræavlerforening går ind for at syge, smittede dyr skal aflives, men vi finder det fuldstændigt uacceptabelt at raske dyr aflives, der må være en anden mulighed.

Vi skal kraftigt anmode om møde for afklaring af situationens alvor for tusindvis af danske hobbyhønselholdere og racefjerkræopdrættere, og at der således bliver lavet en oplistning af, hvad der er bevaringsværdigt og hvordan man undgår at disse sjældne racer bliver nedslagtet i et øjeblik bløddrus.

Det kan ikke være rigtigt, at alt kun er penge og erhvervsinteresser, hvis det er tilfældet, så er der nogen ud over Jyllands-Posten, der de sidste måneder ikke har tænkt sig om.

Skal vi sammenligne med andet, så må privatbilister ikke køre på motorvejen, de skal være forbeholdt erhvervskørsel. Tænk hvis det var tilfældet.

Husk på Danmark har også i denne situation underskrevet Rio-konventionen for år tilbage – grundtesen her er bevaring af kulturgoder og et alsidigt dyreliv. Vi har skrevet under på at ville gøre alt for at bevare et alsidigt plante-, dyre- og fugleliv – også for ting i fangenskab.

Racefjerkræ er en kulturarv vi under ingen omstændigheder må miste.

Der er godt nok en handlingsplan, men hvad er dens indhold – hvorfor er det hemmeligt. Det store ubesvarede spørgsmål er, hvad vil myndighederne gøre, hvis der konstateres aviær influenza i en erhvervsmæssig fjerkræbesætning eller i en anden besætning? Oprette 3 km zoner og slå alt fjerkræ indenfor zonen ned??

Med hvilken begrundelse vil man slå fjerkræ, der ikke er sygt ned, hvorfor ikke først konstatere om det omhandlede fjerkræ er smittet og derefter træffe korrekte foranstaltninger. Hvis myndighedernes tankegang er som frygtet, vil det starte konfrontationer mindst på højde med protester mod Jyllandspostens tegninger. Vi skulle nødig ende i en hjemlig konfrontation, hvor man anbefaler ikke fortsat at kunne spise fjerkræ på grund af ubegrundede rygter om smittemuligheder og sygdom i dansk erhvervsfjerkræ.

Rygter fremmer en udvikling enten de er sande eller ej, men oplysning og forhandling er bedre.

Til slut skal vi for god ordens skyld henvise til vi ikke står alene om vore synspunkter.

Den europæiske sammenslutning af foreninger med hobbydyr – Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture – som er en sammenslutning af 26 lande i Europa og som repræsenterer mere end 2,5 mill. medlemmer over hele Europa, arbejder i alle medlemslande på forståelse for, at vi i denne situation skal bevare værdifulde dyrehold, avlsmateriale og genressourcer.

Også vi har bevaringsværdigt fjerkræ, det er ikke "kun" Københavns Zoo og deres Congo påfugle, der er sjældne.

Til orientering vedlægges foreningens svar på udtalelser Fjerkrærådets formand Jens Peter Rønholt i Jyske Vestkysten d. 16. februar 2006.

Idet vi håber at høre positivt fra ministeren - venlig hilsen.

Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl.

Willy Littau, formand

Kopi: Folketinget, udvalget for fødevarer, landbrug og fiskeri.